پطرس و کرنیلیوس

و در قیصـریّه مـردی کرنیلیـوس نـام بود،یوزبـاشی فوجی که به ایطالیانی مشهور است. و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می داد و پیوسته نزد خدا دعا می کرد. روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا را در عالم رؤیا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: ای کرنیلیوس!¹آنگاه او بر وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: چیست ای خداوند؟ به وی گفت: دعاها و صدقات توبجهت یادگاری به نزد خدا برآمد.⁵اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقّب به یطرس را طلب کن 6که نزد دباغّی شمعون نام که خانهاش به کناره دریا است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که، تو را چه باید کرد. ^{7} و چون فرشتهای که به وی سخن میگفت غایب شد، دو نفر از نوکران خود و یک سیاهی متّقی از ملازمان خاصّ خویشتن را خوانده، ⁸تمامی ماجرا را بدیشان باز گفته، ایشان را به یافا فرستاد.

⁹روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهر میرسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به بام خانه برآمد تا دعا کند. ¹⁰و واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. امّا چون برای او حاضر میکردند، بیخودی او را رخ نمود. ¹¹پس آسمان را گشاده دید و ظرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین آویخته بر او نازل میشود، ¹²که در آن هر قسمی از دوابّ و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بودند. ¹³و خطابی به وی رسید که: ای پطرس، برخاسته، ذبح کن و بخور. ¹⁴پطرس گفت: حاشا، خداوندا، زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورده ام. ¹⁵بار دیگر خطاب به وی رسید که: آنچه را خدا پاک کرده است، تو حرام مخوان. ¹⁶و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت آن ظرف به آسمان بالا برده شد.

17و چون پطرس در خود بسیار متحّیر بود که این رؤیایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان کرنیلیوس خانهٔ شمعون را تفحّص کرده، بر درگاه رسیدند، 18و ندا کرده: میپرسیدند که شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد؟ 19و چون پطرس در رؤیا تفکّر میکرد، روح وی را گفت: اینک، سه مرد تو را

¹There was a certain man in Caesarea called Cornelius, a centurion of the band called the Italian band, A devout man, and one that feared God with all his house, which gave much alms to the people, and prayed to God alway. 3He saw in a vision evidently about the ninth hour of the day an angel of God coming in to him, and saving unto him, Cornelius. And when he looked on him, he was afraid, and said, What is it, Lord? And he said unto him, Thy prayers and thine alms are come up for a memorial before God. And now send men to Joppa, and call for one Simon, whose surname is Peter: He lodgeth with one Simon a tanner, whose house is by the sea side: he shall tell thee what thou oughtest to do. And when the angel which spake unto Cornelius was departed, he called two of his household servants, and a devout soldier of them that waited on him continually; And when he had declared all these things unto them, he sent them to Joppa. On the morrow, as they went on their journey, and drew nigh unto the city, Peter went up upon the housetop to pray about the sixth hour: ¹⁰And he became very hungry, and would have eaten: but while they made ready, he fell into a trance, 11 And saw heaven opened, and a certain vessel descending unto him, as it had been a great sheet knit at the four corners, and let down to the earth: 12 Wherein were all manner of fourfooted beasts of the earth, and wild beasts, and creeping things, and fowls of the air. 13 And there came a voice to him, Rise, Peter; kill, and eat. 14 But Peter said, Not so, Lord; for I have never eaten any

می طلبند. ²⁰پسبرخاسته، پایین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک مبر زیرا که من ایشان را فرستاده. ¹²پس پطرس نزد آنانی که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین آمده، گفت: اینک، منم آن کس که می طلبید. سبب آمدن شما چیست؟ ²²گفتند: کرنیلیوسِ یوزباشی، مردِ صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیکنام، از فرشته مقدّس الهام یافت که تو را به خانهٔ خود بطلبد و سخنان از تو بشنود. ²³پس ایشان را به خانه برده، مهمانی نمود. و فردای آن روز پطرس برخاسته، همراه ایشان روانه شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند.

^{2ر}روز دیگر وارد قیصریّه شدند و کرنیلیوس خویشان و دوسـتان خـاص خـود را خوانـده، انتظـار ایشـان میکشید.²⁵چون یطرس داخل شد، کرنیلیوس او را استقبال کرده، بر یایهایش افتاده، پرستش کرد.²⁶امّا پطرس او را برخیزانیده، گفت: برخیز، من خود نیز انسان هستم.²⁷و با او گفت گوکنان به خانه درآمده، جمعی کثیر یافت.²⁸یس بدیشان گفت: شما مطّلِع هستید که مرد یهودی را با شخص اجنبی معاشرت کردن یا نزد او آمدن حرام است. لیکن خدا مرا تعلیم داد که هیچکس را حرام یا نجس نخوانم.²⁹از این جهت به مجرّد خواهش شما بيت أمّل آمدم و الحال میپرسم که از برای چه مرا خواسته اید.³⁰کرنیلیوس گفت: چهار روز قبل از این، تا این ساعت روزهدار میبودم؛ و در ساعت نهم در خانهٔ خود دعا میکردم که ناگاه شخصی با لباس نورانی پیش من بایستاد³¹و گفت: ای کرنیلیوس، دعای تو مستجاب شد و صدقات تو در حضور خدا یادآور گردید. 32یس به یافا بفرست وشمعون معروف به پطرس را طلب نما که در خانهٔ شمعون دبّاغ به کناره دریا مهمان است. او چون بیاید با تو سخن خواهد راند. 33 پس بیت أمّل نزد تو فرستادم و تو نیکو کردی که آمدی. الحال همه در حضور خدا حاضریم تا آنچه خدا به تو فرموده است بشنویم.

³⁴پطرس زبان را گشوده، گفت: فیالحقیقت یافتهام که خدا را نظر به ظاهر نیست، ³⁵بلکه از هر امّتی، هر که از او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد. ³⁶کلامی را که نزد بنیاسرائیل فرستاد، چونکه به وساطت عیسی مسیح که خداوندِ همه است به

thing that is common or unclean. ¹⁵And the voice spake unto him again the second time. What God hath cleansed, that call not thou common. 16 This was done thrice: and the vessel was received up again into heaven.¹⁷Now while Peter doubted in himself what this vision which he had seen should mean, behold, the men which were sent from Cornelius had made enquiry for Simon's house, and stood before the gate, 18 And called, and asked whether Simon, which was surnamed Peter, were lodged there. 19 While Peter thought on the vision, the Spirit said unto him, Behold, three men seek thee. 20 Arise therefore, and get thee down, and go with them, doubting nothing: for I have sent them. 21 Then Peter went down to the men which were sent unto him from Cornelius; and said, Behold, I am he whom ye seek: what is the cause wherefore ye are come?²²And they said, Cornelius the centurion, a just man, and one that feareth God, and of good report among all the nation of the Jews, was warned from God by an holy angel to send for thee into his house, and to hear words of thee. 23 Then called he them in, and lodged them. And on the morrow Peter went away with them, and certain brethren from Joppa accompanied him.²⁴And the morrow after they entered into Caesarea. And Cornelius waited for them, and had called together his kinsmen and near friends. 25 And as Peter was coming in, Cornelius met him, and fell down at his feet, and worshipped him. 26 But Peter took him up, saying, Stand up; I myself also am a man. 27 And as he talked with him, he went in, and found many that

سلامتی بشارت میداد،³⁷آن سخن را شما میدانید که شروع آن از جلیل بود و در تمامی یهودیّه منتشر شد، بعــد از آن تعمیــدی کــه یحیــی بــدان مــوعظه مینمود،³⁸یعنی عیسی ناصری را که خدا او را جگونه به روحالقدس و قوّت مسح نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو بجا میآورد و همه مقهورین ابلیس را شفا میبخشید زیرا خدا با وی میبود.³⁹و ما شاهد هستیم بر جمیع کارهایی که او در مرزوبوم یهود و در اورشلیم کرد که او را نیز بر صلیب کشیده، کُشتند.⁴⁰همان کس را خدا در روز سوم برخیزانیده، ظاهر ساخت، 41لیکن نه بر تمامی قوم بلکه بر شهودی که خدا پیش برگزیده بود، یعنی مایانی که بعد از برخاستن او از مردگان با او خورده و آشامیدهایم.⁴²و ما را مأمور فرمود که به قوم موعظه و شهادت دهیم بدین که خدا او را مقرّر فرمود تا داور زندگان و مردگان باشد. و حمیع انبیا پر او شهادت میدهند که هر که به وی ایمان آوَرَد، به اسم او آمرزش گناهان را خواهدیافت. ⁴⁴این سخنان هنوز بر زبان یطرس بود که روحالقدس بر همهٔ آنانی که کلام را شنیدند، نازل شد.⁴⁵و مؤمنان از اهل ختنه که همراه یطرس آمده بودند، در حیرت افتادند از آنکه بر امّتها نیز عطای روحالقدس افاضه شد،⁴⁶زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلّم شده، خدا را تمحید میکردند. 4⁷آنگاه بطرس گفت: آبا کسی میتواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روحالقدس را چون ما نیز یافتهاند؟⁴⁸یس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعمید دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقّف نماید.

were come together.²⁸And he said unto them. Ye know how that it is an unlawful thing for a man that is a Jew to keep company, or come unto one of another nation; but God hath shewed me that I should not call any man common or unclean.²⁹Therefore came I unto you without gainsaying, as soon as I was sent for: I ask therefore for what intent ye have sent for me?³⁰And Cornelius said, Four days ago I was fasting until this hour; and at the ninth hour I prayed in my house, and, behold, a man stood before me in bright clothing, 31 And said, Cornelius, thy prayer is heard, and thine alms are had in remembrance in the sight of God. 32 Send therefore to Joppa, and call hither Simon, whose surname is Peter; he is lodged in the house of one Simon a tanner by the sea side: who, when he cometh, shall speak unto thee. 33 Immediately therefore I sent to thee: and thou hast well done that thou art come. Now therefore are we all here present before God, to hear all things that are commanded thee of God. 34 Then Peter opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons: 35 But in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him. 36 The word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ: (he is Lord of all:)³⁷That word, I say, ye know, which was published throughout all Judaea, and began from Galilee, after the baptism which John preached; ³⁸ How God anointed Iesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power: who went about doing good, and healing all that were oppressed of the

devil: for God was with him. ³⁹ And we are witnesses of all things which he did both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew and hanged on a tree: 40 Him God raised up the third day, and shewed him openly; 41 Not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who did eat and drink with him after he rose from the dead. 42 And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he which was ordained of God to be the Judge of quick and dead. 43 To him give all the prophets witness, that through his name whosoever believeth in him shall receive remission of sins. 44While Peter yet spake these words, the Holy Ghost fell on all them which heard the word. 45 And they of the circumcision which believed were astonished, as many as came with Peter, because that on the Gentiles also was poured out the gift of the Holy Ghost. 46 For they heard them speak with tongues, and magnify God. Then answered Peter. 47 Can any man forbid water, that these should not be baptized, which have received the Holy Ghost as well as we? 48 And he commanded them to be baptized in the name of the Lord. Then prayed they him to tarry certain days.